

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

juducând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Feodora, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Comrat din 22 iulie 2014 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

*Marin Fiodor Simion, născut la 27 ianuarie 1973,
originar și locuitor al s. Dezghingea, str. Vinogradnaia, 6.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 14.02.2013 - 22.07.2014;

instanța de apel: 21.08.2014 - 22.03.2016;

instanța de recurs: 05.07.2016 - 01.11.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 22 iulie 2014, Marin Fiodor a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, din motivul lipsei în fapta inculpatului a elementelor infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Marin Fiodor este învinuit în faptul că, el fiind desemnat, în conformitate cu dispoziția primarului satului Dezghingea, raionul Comrat UTA Găgăuzia, nr. 106-k din 16.11.2011, în funcție de director al întreprinderii Municipale „Terteplik” s. Dezghingea, raionul Comrat, activând în funcție indicată, împuternicită în conformitate cu art. 24-26 din Statutul Întreprinderii Municipale „Terteptic” s. Dezghingea, raionul Comrat, art. 8 din Legea Republicii Moldova nr. 146 din 16.06.1994 „Cu privire la întreprinderea de stat” cu anumite drepturi și obligații, de administrare ale Întreprinderii Municipale, în încălcarea art. 3 din Legea Republicii Moldova nr. 146 din 16.06.1994 „Cu privire la întreprinderea de stat”, art. 77 din Legea Republicii Moldova nr. 436 din 28.12.2006 „Privind administrația

publică locală”, precum și pct. 13 din „Regulamentul-model al întreprinderii municipale”, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 387 din 06.06.1994, punctelor 5-9 din „Regulamentul privind casarea bunurilor uzate, raportate la mijloacele fixe”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.500 din 12.05.1998 și pct. 4, sub pct.2), Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 688 din 09.10.1995, care reglementează că, Întreprinderea Municipală își poate înstrăina fondurile fixe (*clădirile, construcțiile, utilajele, mijloacele de transport și alte valori materiale*) numai în baza deciziei fondatorului, adică doar cu autorizația administrației publice locale, întreprinderile pot să caseze și să scoată din conturile sale bancare mijloacele fixe, doar cu autorizația administrației publice centrale sau administrației publice locale, patrimoniul se transmite contra plată – la transmiterea întreprinderilor, a subdiviziunilor lor și unor obiecte aparte, a altor active din gestiunea autorităților administrației publice în proprietatea structurilor nestatale, în depășirea împuternicirilor sale de serviciu, în lipsa autorizației respective și a deciziei fondatorului întreprinderii.

Astfel, Consiliul sătesc Dezghinea, r-nul Comrat, la sfârșitul lunii ianuarie 2012 până la 11 februarie 2012, a permis demontarea și a înstrăinat mijloacele fixe sub formă de cazane de fontă și mecanisme suplimentare, care se aflau în încăperea cazangeriei, situate pe teritoriul Liceului Teoretic s. Dezghinea, raionul Comrat, cetățeanului Gaidarji Nicolai, neîncheind contractul de vânzare-cumpărare și neprimind mijloacele bănești pentru patrimoniul vândut, care era la gestiunea întreprinderii municipale indicate, prin ce a cauzat prejudiciu în proporții considerabile în sumă de 18 000 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei decizii prin care inculpatul Marin Fiodor, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, și să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea dreptului de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, cu amânarea executării pedepsei penale pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului declarat, procurorul a invocat următoarele:

- sentința de condamnare este ilegală și neîntemeiată;
- instanța de fond incorect a apreciat probele acuzării, ceea ce a permis instanței de judecată să fie de acord cu acuzarea de stat doar în faptul că, inculpatul incorect

în lipsa deciziei consiliului sătesc s. Dezghingea”, a demontat cazanele ca fier uzat, pe care ulterior le-a comercializat;

- prima instanță eronat a indicat referitor la prezența obligatorie a prejudiciului material pentru componența infracțiunii, prevăzută de art. 328 din Cod penal, deoarece inculpatul Marin Fiodor a primit suma de 18 000 lei, de la cet. Gaidarji Nicolai ca plată pentru utilajul înstrăinat, astfel cauzând un prejudiciu în proporții considerabile statului.

Mai mult, procurorul a indicat că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a luat în calcul că, Marin Fiodor nu și-a recunoscut vina, ceea ce indică la imposibilitatea reabilitării lui fără privarea lui de libertate, ținând cont și de faptul că, anterior era atras la răspundere penală, inclusiv în legătură cu înstrăinarea bunurilor sechestrate, aflate în administrarea lui.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 22 martie 2016, apelul declarat de către procuror, a fost respins ca fiind nefondat.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a indicat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt prin care s-a dovedit că, în acțiunile inculpatului Marin Fiodor nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a indicat că, nevinovăția inculpatului Marin Fiodor se confirmă prin următoarele:

- *declarațiile inculpatului Marin Fiodor;*
- *declarațiile reprezentantului părții vătămate, Tomailî Petru;*
- *declarațiile martorilor Uzun Ana, Uzun Tamara, Bancov Stepan, Uzun Petru, Croitor Savelii, Chireacov Petru, Radov Vasili, Ciosa Ion, Bucur Ion, Uzun Valerii, Gaidarji Nicolai;*

Mai mult instanța de apel a indicat ca probe care demonstrează nevinovăția inculpatului următoarele probe care au fost date citirii în ședința de judecată: cererea consilierilor consiliului sătesc s. Dezghingea din 30.03.2012, adresată CCCEC (vol. 1, f.d. 9-10), foto-tabele (vol. 1, f.d. 11-15); invitație la ședința consiliului din 20.02.2012 (vol. 1, f.d. 19); proiectul deciziei consiliului din 20 februarie 2012 privind casarea mijloacelor fixe ale ÎM „Terteplic” conform actului de inventariere pentru anul 2011 (vol. 1, f.d. 20, 41); act de primire-predare din 19 februarie 2011 și anexa la el (vol. 1, f.d. 26-27, 45-50, 98-104, 133-137); cererea

consilierilor consiliului sătesc s. Dezghingea din 05.03.2012, adresată procurorului din procuratura UTA Găgăuzia (vol. 1, f.d. 30-31); foto-tabele (vol. 1, f.d. 32-34); decizia Consiliului Sătesc Dezghingea din 17.11.2000 (vol. 1, f.d. 55); lista obiectelor, care nu sunt pasibile privatizării și vor fi transmise la balanța primăriei la colhozul „Rodina” s. Dezghingea (vol. 1, f.d. 61-62); dispoziția primarului s. Dezghingea nr. 106-k din 16.11.2011 (vol. 1, f.d.63); ordinul Consiliului Dezghingea nr.1-n. din 16.01.2012 privind crearea comisiei de inventariere (vol. 1, f.d. 64); act din 23 ianuarie 2012 precum că a fost efectuată demontarea cazangeriei (vol. 1, f.d. 65); ordinul Consiliului Dezghingea nr. 4-n din 23.01.2012 privind rezultatele inventarierii (vol. 1, f.d. 66); lista de inventariere a valorilor materiale din 20.01.2012 (vol. 1, f.d.67-68); proces-verbal de cercetare la fața locului din 20.03.2012 (vol. 1, f.d. 94-95); decizia Consiliului Sătesc Dezghingea nr.10 din 21.01.2001 (vol. 1, f.d. 96); decizia Consiliului Sătesc Dezghingea nr.9 din 17.11.2000 (vol. 1, f.d. 97); statutul întreprinderii „Terteptic” pct. 2, pct.27 din 30.03.2001 (vol. 1, f.d. 108-111, 181-183); decizia privind examinarea demersului Centrului pentru combatere cu crimele economice nr. 3/8 din 31.05.2012 (vol. 1, f.d. 145); dispoziția de încasare nr. 394 (vol. 1, f.d. 147); decizia consiliului s. Dezghingea nr.10 din 25.01.2001 privind transmiterea fără plată a mijloacelor fixe de la balanța primăriei la balanța întreprinderii municipale „Terteptic” (vol. 1, f.d. 184), extrasul de arhivă din proces-verbal al ședințelor Consiliului sătesc Dezghingea pentru anul 2001 din 19.03.2012 (vol. 1, f.d. 204); decizia Consiliului Sătesc Dezghingea nr.5/4 din 02 august 2012 privind examinarea rezultatelor verificării DPT Sud CCCEC (vol. 1, f.d.254); dispoziția de eliberare din funcție ocupată nr.63-k din 16.08.2012 (vol. 1, f.d.255); cererea lui Marin F. nr. 20 din 14.05.2012, adresată primarului s. Dezghingea (vol. 1, f.d. 280), proces-verbal de ridicare din 28.01.2013 (vol. 1, f.d.295), factura fiscală nr. 2082918 din 11 februarie 2012 (vol. 1, f.d. 297); contractul individual de muncă nr.8 pct. 7, pct.8, pct.19, pct.20 din 16.11.2011 (vol. 1, f.d. 298-299); dispoziție de încasare nr. 394 din 31.05.2012 (vol. 1, f.d. 300); dispoziție de plată nr. 178 din 31.05.2012 (vol.1, f.d. 301); chitanța (vol. 1, f.d. 303-308); facturile (vol. 1, f.d. 309-310), chitanța (vol. 1, f.d. 311-322); decizia consiliului Dezghingea nr.9 din 17.11.2000 privind aprobarea statutului întreprinderii municipale (vol. 1, f.d. 337); decizia consiliului Dezghingea nr.9 din 17.11.2000 privind înregistrarea după întreprinderea „Terteptic” a terenului de pământ (vol. 1, f.d. 338); decizia consiliului Dezghingea nr. 9 din 17.11.2000 privind desemnarea conducătorului întreprinderii „Terteptic” (vol. 1, f.d. 339); decizia consiliului Dezghingea nr. 10 din 25.01.2001 privind transmiterea fără plată a mijloacelor fixe de la balanța primăriei la balanța întreprinderii „Terteptic” (vol. 1, f.d. 340); actul de primire a valorilor

materiale (vol. 1, f.d. 341-342); ordonanță de anexare a documentelor (vol. 1, f.d. 350); sentința judecătoreiei Comrat din 28.12.2012 (vol. 2, f.d. 109-111).

Astfel, instanța de apel a conchis că, analizând în ansamblu toate probele, prezentate de către părți și cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, concluzia primei instanțe precum că, învinuirea înaintată lui Marin Fiodor în săvârșirea infracțiunii, prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, nu a fost confirmată, este una corectă.

Totodată, instanța de apel, a menționat că, acuzarea nu a prezentat probe veridice și suficiente, care ar confirma vinovăția inculpatului Marin Fiodor în săvârșirea faptei ce i se incriminează, prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că, Marin Fiodor, era numit în calitate de director al întreprinderii municipale „Terteptic” prin dispoziția primarului nr.106-k din 16.11.2011 (vol. 1, f.d. 63).

La 16 ianuarie 2012, directorul ÎM „Terteptic”, Marin Fiodor a emis ordinul nr. 1-n, privind efectuarea de la 18 până la 20 ianuarie 2012, a inventarierii generale elementelor activului și pasivului pentru anul 2011, creând comisia de inventariere (vol. 1, f.d. 64).

Ulterior la 23 ianuarie 2012, directorul ÎM „Terteptic”, Marin Fiodor a emis ordinul nr. 4-n „Privind rezultatele inventarierii” prin care a decis:

1) de a efectua demontarea cazangeriei, deoarece cazanele sânt în stare inutilizabilă, de a depozita acest metal și de a prezenta actele de casare consiliului local s. Dezghingea;

2) contabilul întreprinderii ÎM „Terteptic” să pregătească informația pentru consiliul local s. Dezghingea privind mijloacele fixe, care sânt inutilizabile în exploatare, pentru folosirea lor ulterioară (f.d.66, vol. 1).

Primind întreprinderea cu datoriile mari (la salariul, energia electrică și etc.) și efectuând inventarierea bunurilor, Marin Fiodor a decis să realizeze fierul uzat, acționând anume în interesele serviciului, adică, întreprinderii ÎM „Terteptic” și mai ales în interesele locuitorilor s. Dezghingea, întrucât era datoria inclusiv și față de compania „Red Union Fenosa”, localitatea ar putea rămâne fără apă, din motivul deconectării energiei electrice la turnul de apă.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a conchis că inculpatul Marin Fiodor, demontând cazanele inutilizabile pentru fier uzat, nu l-a realizat imediat, dar mai întâi s-a adresat Consiliului sătesc s. Dezghingea, pentru autorizația de casare a mijloacelor fixe a ÎM „Terteptic”, conform Actului de inventariere pentru anul 2011, ce se confirmă în special prin invitarea la ședința consiliului pe 20 februarie 2012, la ora 10:00 a consilierilor s. Dezghingea și

inclusiunea în ordinea de zi sub nr. 12 soluționarea chestiunii respective (vol. 1, f.d. 19-20).

Mai mult, aceasta a fost probată și prin confirmarea proiectului Deciziei consiliului sătesc din 20.02.2012 „Privind casarea mijloacelor fixe a ÎM „Terteptic”, conform Actului de inventariere pentru anul 2011, trecerea la venituri și realizarea fierului uzat inutilizabil în scopul stingerii datoriei la salariul și altor datorii” și prin ordinile menționate mai sus în întreprindere. Însă, din motivul relațiilor ostile între inculpat și mai mulți consilieri (motive politice), care s-au adresat la 02 martie 2012, cu cererea în adresa CCCEC (vol. 1, f.d. 9), activitatea întreprinderii ÎM „Terteptic” a fost blocată.

Prin decizia consiliului sătesc s. Dezghingea, nr.9 din 17 noiembrie 2000, s-a decis efectuarea transmiterii gratuite a mijloacelor fixe conform anexei nr. 1 din 19.02.2001, din administrarea economică (din proprietatea) primăriei s. Dezghingea, în administrarea economică (în proprietatea) Întreprinderii Municipale „Terteptic”, care este succesorul în drepturi. Conform pct. 1 din Anexa nr. 1 la Actul de primire-predare a întreprinderii, subdiviziunii din 19 februarie 2001, rezultă, că ÎM „Terteptic” a fost transmisă și Cazangeria centrală, cu valoarea restantă în 32 148 lei și procentul inutilității – 70% (vol. 1, f.d. 23-27).

Din materialele dosarului la fel s-a constatat că, ÎM „Terteptic”, a fost creată în baza Deciziei Consiliului s. Dezghingea nr. 9 din 17.11.2000. Conform Statutului ÎM „Terteptic” întreprinderea este persoană juridică, are bilanț autonom, poate din numele său să încheie contractele, își asuma obligațiile de a fi reclamant sau intimat. Întreprinderea are ștampila sa și formulare cu antetul întreprinderii cu numărul înregistrării de stat. La fel, în conformitate cu pct. 21 din Statut, întreprinderea este în drept: să deschidă conturi personale în instituțiile bancare; să stabilească orientări și moduri de folosire a bunurilor, transmisă în administrare economică a ei; să încheie contracte în privința producerii și realizării produselor și a serviciilor, cercetărilor științifice, lucrărilor experimentale de proiectare, precum și alte contracte economice; să se achite pentru mărfurile oferite la dispoziția ei, efectuarea lucrului și serviciului în orice formă coordonată.

Astfel, instanța de apel a indicat că, acțiunile de exces de putere trebuie expres să depășească drepturile și atribuțiile, care i se acordă prin lege. Acest indiciu al laturii obiective de excesul de putere este indicat în art. 328 Cod penal. Dobândind drepturile și obligațiile, persoana cu funcții este împuternicită de anumite atribuții pentru exercitarea lor. Atribuțiile urmează a fi examinate ca posibilitatea, care i se acordă pentru realizarea și asigurarea acestor drepturi și obligații. Reglementarea întinsă și neclară a atribuțiilor persoanei cu funcție, ca și instructajul ei neclar, care

generează interpretare diversă a atribuțiilor acordate ei, sau deloc nefamiliarizarea persoanei cu atribuțiile ei agravează soluționarea chestiunii referitor la faptul dacă inculpatul era în drept să săvârșească una sau altă acțiune, fără care este imposibilă calificarea corectă a acțiunii, săvârșite de către acesta în fapt.

Mai mult, instanța de apel a menționat și situația când persoana, care prin acțiunile sale a depășit în mod vădit limitele drepturilor și obligațiilor acordate prin lege nu va fi trasă la răspundere penală conform art. 328 Cod penal, și anume când persoana acționează în interese de serviciului, când așteptarea autorizației speciale pentru săvârșirea acestor acțiuni ar putea atrage consecințele grave.

Totodată, instanța de apel a menționat că, survenirea consecințelor în urma acțiunilor care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, constituie un semn obligatoriu al laturii obiective a acestei infracțiuni. Lipsa consecinței nominalizate face imposibilă tragerea acestei persoanei nominalizate la răspundere penală în baza art. 328 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele menționate mai sus, instanța de apel a conchis că, în cazul respectiv lipsește dauna materială în proporții considerabile.

Astfel, din materialele dosarului, precum și depozițiile martorilor audiați în instanța de apel și ale inculpatului s-a constatat că, după demontarea cazanelor a fost eliberată factura fiscală HA nr.2082918 din 11 februarie 2012 și fierul uzat în cantitate de 10 520 kg, a fost transmis la păstrarea temporară cetățeanului Gaidarji Nicolai, care a efectuat demontarea cazanelor (vol. 1, f.d. 297). Ulterior, conform dispoziției de încasare nr.394 din 31 mai 2012, Gaidarji Nicolai a plătit în casă ÎM „Terteplic” pentru metalul indicat 18 000 lei (vol. 1, f.d. 300), fapt confirmat și în ședința instanței de apel de către casierul întreprinderii martorul Radov Valerii precum și Bancov Stepan, Uzun Tamara, Uzun Ana, Chireacov Petru, Uzun Petru.

Instanța de apel a indicat că, reieșind din materialele dosarului, organul de urmărire penală nu a evaluat costul fierului uzat la acea perioadă de timp, pentru a putea constata că, fierul uzat a fost vândut la un preț redus, precum și pagubă materială.

În conformitate cu art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Însă, organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 93-94 Cod de procedură penală, nu a stabilit și evoluat prejudiciul material și conform cărora suma daunei cauzate este considerabilă pentru partea vătămată și care din criteriile, enumerate în art. 126 Cod penal sânt prezente și confirmă această concluzie.

Astfel, reieșind din declarațiile date în instanța de apel, de către reprezentantul părții vătămate Tomailî Petru, inculpatul Marin Fiodor, fiind directorul ÎM „Terteplic”, neașteptând decizia consiliului sătesc s. Dezghingea a demontat la fier cazanele, pe care ulterior le-a realizat ca fier uzat.

Totodată, din materialele dosarului s-a constatat că, inculpatul Marin Fiodor a demontat și a realizat cazanele ca fier uzat cu acordul primarului Bancov Stepan, fapt pe care l-a confirmat în instanța de apel și reprezentantul părții vătămate, Tomailî Petru.

Mai mult, instanța de apel a respins argumentul procurorului care a indicat că, prima instanță incorect nu a luat în considerație declarațiile martorului Chireacov Petru, date la etapa urmăririi penale, deoarece acestea nu sunt în concordanță cu ansamblul probelor cercetate în respectiva cauză penală. Așadar, instanța de apel a luat în calcul declarațiile acestui martor făcute în cadrul ședinței de judecată, care a declarat că, cazanele demontate erau în stare de nefuncționare, întrucât de 3-4 ani erau fără apă și au ruginit, precum și că, la soluționarea chestiunii privind mărimea daunei el nu era la sesiune.

La fel, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, în urma declarațiilor martorilor Radov Vasili și Gaidarji Nicolai, date în cadrul urmăririi penale s-a stabilit că, scopul lui Marin Fiodor era să compenseze dauna deja cauzată, iar nu necesitatea urgentă de achitare pentru energia electrică ținând cont de perioada de timp, trecută din momentul înstrăinării bunurilor și faptul că, bunurile erau anume înstrăinate nu transmise la păstrare, iar plata fiind efectuată la 31 mai 2012, adică în ziua, când se examina chestiunea la consiliul local privind esențialitatea daunei cauzate în urma demontării cazanelor, întrucât circumstanțele menționate se combat atât prin materialele dosarului, cât și de către martorii, audiați în ședința instanței de apel, și de către reprezentantul părții vătămate și inculpat.

Reieșind din circumstanțele menționate mai sus, instanța de apel critic a apreciat argumentele părții acuzării precum că, concluzia instanței de judecată referitor la prezența obligatorie a daunei materiale pentru componența infracțiunii, prevăzută de art. 328 Cod penal, este neîntemeiată.

Totodată, instanța de apel a considerat eronat argumentul procurorului, precum că netemeinicia și ilegalitatea acțiunilor lui Marin Fiodor rezultă din depozițiile lui personale, întrucât după cum s-a constatat în instanța de apel inculpatul Marin Fiodor a acționat în interesele întreprinderii, când a demontat și a înstrăinat utilajul cazangeriei, deoarece întreprinderea avea datorii pentru energia electrică, care trebuia să fie achitate urgent.

Concomitent, neîntemeiat este și argumentul procurorului precum că, decizia privind demontarea cazanelor a fost luată de către Marin Fiodor încă la 23 ianuarie 2012, înstrăinarea a avut loc la 11 februarie 2012, iar plata banilor în casa întreprinderii a avut loc doar la 31 mai 2012, adică peste mai mult de 4 luni, din momentul adoptării deciziei privind demontarea și aproape 4 luni de la înstrăinarea, întrucât în ședința instanței de apel s-a constatat că, inculpatul Marin Fiodor fiind conducătorul ÎM „Terteplic” și demontând cazanele inutilizabile nu le-a realizat îndată, deoarece s-a adresat Consiliului sătesc s. Dezghingea pentru adoptarea deciziei privind casarea mijloacelor fixe conform actului de inventariere pentru anul 2011. Însă, din motivul relațiilor ostile cu mai mulți membri ai Consiliului, procedura a fost blocată, fapt confirmat prin cererea în adresa CCCEC (vol. 1, f.d. 9) din 02 martie 2012.

Cu privire la latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a menționat că, aceasta se caracterizează prin vinovăția sub formă de intenție directă, adică făptuitorul își dă seama, că acțiunile sale iese din limitele competenței funcționale, că dă dovadă de putere depășindu-și atribuțiile sale de serviciu, iar săvârșind fapta admite survenirea daunelor intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice și dorește acest lucru.

Astfel, instanța de apel a conchis că, Marin Fiodor activând în calitate de director ÎM „Terteplic”, a acționat anume în interesele de serviciu, ale întreprinderii, deoarece demontarea cazanelor inutilizabile se efectua în baza rezultatelor inventarierii efectuate, în baza ordinilor emise oficial, fierul uzat a fost transmis la păstrare, era eliberată factura fiscală, banii pentru fier uzat au fost plătiți în casa întreprinderii.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a constatat că, acțiunile lui Marin Fiodor nu întrunesc elementele infracțiunii imputate inculpatului.

5. Nefiind de acord cu decizia adoptată de către instanța de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură

penală, prin care solicită casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia:

Inculpatul *Marin Fiodor Simion* să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse pe un termen de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semi-închis și cu privarea de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată pe un termen de 3 ani.

În argumentarea recursului, procurorul menționează că, instanța de apel incorect și imparțial a apreciat probele acuzării indicând aceleași motive ca și în cererea de apel.

Recurentul consideră că, probele aduse de către acuzare dovedesc pe deplin vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, procurorul susține că instanța de apel neargumentat a respins probele acuzării, pronunțându-se unilateral.

Totodată, recurentul indică că, atât instanța de fond cât și cea de apel la baza hotărârilor au pus probe contradictorii.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea parțială a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că recurentul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12 Cod de procedură penală, faptei săvârșite și s-a dar o încadrare greșită. Totuși, instanța de recurs statuează că, din conținutul recursului se evidențiază că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, temeiul care își găsește reflectare în decizia contestată.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere ca nefondat a apelului declarat de procuror, cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond, enunțată la pct. 4.1 al prezentei decizii.

Or, la examinarea probelor, care confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, instanța de judecată este obligată să argumenteze în hotărârea adoptată motivele admiterii sau respingerii probelor, prezentate atât de învinuire, cât și de apărare, fiind obligată să verifice și să aprecieze toate probele examinate în ședința de judecată, indiferent de faptul, dacă au fost administrate la etapa urmăririi penale sau au fost prezentate de către părți în ședința de judecată.

În cazul în care instanța nu a fost de acord cu aprecierea probelor de către partea acuzării și a ajuns la concluzia de a menține sentința de achitare a inculpatului în baza art. 328 Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra probelor nominalizate.

Dat fiind faptul că, aceasta nu s-a făcut în prima instanță, sarcina revenea instanței de apel la examinarea apelului declarat de partea acuzării. Asupra tuturor probelor nu s-a expus nici instanța de apel, care nu a argumentat în condițiile legii procesual penale soluția adoptată.

Astfel, la argumentarea necesității respingerii apelului părții acuzării, instanța de apel a dat prioritate acelor probe care, în viziunea acestei instanțe, demonstrează nevinovăția inculpatului Marin Fiodor, în detrimentul probelor concludente și pertinente aduse de procuror.

Colegiul penal lărgit indică că, instanța de apel neîntemeiat a respins declarațiile martorilor Chireacov Petru, Radov Vasile și Gaidarji Nicolaia date la etapa urmăririi penale și le-a apreciat pe cele date de către aceștia la etapa cercetării judecătorești care sunt contradictorii.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare prin aprecieri informale, cu caracter generic a statuat de a nu lua în considerație aceste declarații făcute la urmărirea penală, fără a dezbate aceste declarații cu alte probe acumulate la dosar.

Mai mult, instanța de recurs apreciază critic concluziile instanței de apel care respinge argumentul procurorului precum că, decizia privind demontarea

cazanelor a fost luată de către Marin Fiodor încă la 23 ianuarie 2012, înstrăinarea a avut loc la 11 februarie 2012, iar plata banilor în casa întreprinderii a avut loc doar la 31 mai 2012, adică peste mai mult de 4 luni, din momentul adoptării deciziei privind demontarea și aproape 4 luni de la înstrăinarea, deoarece instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că, *inculpatul Marin Fiodor fiind conducătorul ÎM „Terteplic” și demontând cazanele inutilizabile nu le-a realizat îndată, deoarece s-a adresat Consiliului sătesc s. Dezghingea pentru adoptarea deciziei privind casarea mijloacelor fixe conform actului de inventariere pentru anul 2011. Însă, din motivul relațiilor ostile cu mai mulți membri ai Consiliului, procedura a fost blocată, fapt confirmat prin cererea în adresa CCCEC (vol. 1, f.d. 9) din 02 martie 2012.*

Colegiul penal lărgit, conchide că, instanța de apel a menținut o sentință de achitare care are la bază probe contradictorii, luând în calcul doar acele probe care după părerea ei demonstrează nevinovăția inculpatului și fără a le corobora cu celelalte probe care sunt contradictorii ca faptul că, în Registrul de ieșire a corespondenței MP „Tertiplic” din perioada 2011-2012, nu a existat nici o cerere de pierdere a mijloacelor fixe-echipamentului cazangeriei, lipsa unui contract de vânzare-cumpărare, instanța de apel respingând aceste argumente fără a indica din ce motiv, analizând probele doar în favoarea apărării.

Totodată, instanța de recurs statuează că, instanța de apel eronat a concluzionat că, doar adresarea către Consiliul sătesc Dezghingea, r-nul Comrat, i-a oferit inculpatului Marin Fiodor, dreptul de a demonta și înstrăina mijloacele fixe sub formă de cazane de fontă și mecanisme suplimentare, aflate pe teritoriul Liceului Teoretic s. Dezghingea, deoarece conform pct. 13 din „Regulamentul-model al întreprinderii municipale”, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 387 din 06.06.1994, punctelor 5-9 din „Regulamentul privind casarea bunurilor uzate, raportate la mijloacele fixe”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.500 din 12.05.1998 și pct. 4, sub pct.2), Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului al Republicii Moldova nr. 688 din 09.10.1995, care reglementează că, Întreprinderea Municipală își poate înstrăina fondurile fixe (*clădirile, construcțiile, utilajele, mijloacele de transport și alte valori materiale*) numai în baza deciziei fondatorului, adică doar cu autorizația administrației publice locale, acesta era în drept să demonteze și înstrăineze respectivele mijloace fixe.

Din materialele dosarului, Colegiul penal constată că, o astfel de autorizație lipsește, iar simpla adresare către Consiliul sătesc Dezghingea, r-nul Comrat, nu poate fi apreciată ca probă care demonstrează legalitatea acțiunilor inculpatului.

Ca urmare, probele enunțate nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt formale, premature ce au reiterat concluziile instanței de fond, care nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Colegiul penal lărgit conchide că, toate aceste motive nu și-au găsit reflectare în hotărârea instanței de apel și nepronunțarea asupra acestora reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Totodată, Colegiul penal lărgit, în vedere esenței erorilor invocate de procuror și constatând că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile legale, reiterează că erorile de drept admise de către Curtea de Apel Comrat, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină seama de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și recurs și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Feodora, casează decizia Colegiului judiciar al Curții de

Apel Comrat din 22 martie 2016, în cauza penală în privința lui Marin Fiodor Simion, și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Publicată integral la *22 noiembrie 2016*.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu